

روزی که حسین(ع) برای کوفیان باران طلب کرد

کوفیان نزد علی(علیه السلام) آمده، از نیامدن باران شکایت کردند و گفتند: (از خدا) برای ما باران بخواه؛ امیرمؤمنان(علیه السلام)...

سر به هوا؛ حسین بن عبدالوهاب می گوید: از امام سجاد(علیه السلام) نقل شده که فرمود: کوفیان نزد علی(علیه السلام) آمده، از نیامدن باران شکایت کردند و گفتند: (از خدا) برای ما باران بخواه؛ امیرمؤمنان(علیه السلام) به حسین(علیه السلام) فرمود: برخیز و از خدا باران طلب کن. او برخاسته، حمد و ثنای الهی به جای آورد و بر پیامبر(صلی الله علیه و آله) درود فرستاد و عرض کرد: «؛بارالها! ای بخشنده خیرات و نازل کننده برکات! از آسمان بر ما، سرشار ببار و ما را از بارانی بسیار، فراگیر، انبوه، پر دامنه، پیوسته ریزان، روان و شکافنده (ی زمین های خشک و تشنه) - که با آن از بندگان ناتوانی را برداری و زمینهای مرده را زنده سازی- سیراب فرما؛ آمین ای پروردگار جهانیان!«؛

او دعای خود را به پایان نبرده بود که ناگهان خدای متعال باران (سیل آسا) فرستاد؛ عربی بادیه نشین از برخی نواحی کوفه آمد و گفت: دره ها و تپه ها را پشت سر گذاشتم در حالی که آب یکی در دیگری (از فراوانی)، پیچ و تاب می خورد.

الحسین بن عبدالوهاب: عن جعفر بن محمد بن عمار، عن أبيه، عن الصادق، عن أبيه، عن جده(عليهم السلام) قال: جاء أهل الكوفة إلى علي(عليه السلام) فشكوا إليه إمساك المطر، وقالوا له: استسق لنا. فقال للحسين(عليه السلام): قم واستسق. فقام و حمد الله و أثنى عليه و صلى على النبي و قال:

اللهم معطي الخيرات، و منزل البركات، أرسل السماء علينا مدراراً، و اسقنا غيثاً مغزاراً، واسعاً، غداً، مجللاً سخاً، سفوحاً، فجاء تنقّس به الضّعف من عبادك، و تحيى به الميت من بلادك، آمين رب العالمين.

فما فرغ(عليه السلام) من دعائه حتى غاث الله تعالى غيثاً بغتة، و أقبل أعرابى من بعض نواحى الكوفة فقال: تركت الأودية و الآكام يموج بعضها فى بعض."

[«؛فرهنگ جامع سخنان امام حسین(علیه السلام)، گروه حدیث پژوهشکده باقرالعلوم(علیه السلام)، نشر معروف، قم، ص ۱۶۳، حدیث\؛ به نقل از:

عیون المعجزات، حسین بن عبدالوهاب، انتشارات شریف رضی، قم، ص ۶۴ / بحار الأنوار، مجلسی، مكتبة الاسلامیة، تهران، ج ۴۴، ص ۱۸۷، حدیث ۱۶ / العوالم، بحرانی، مدرسة امام مهدی، قم، ج ۱۷، ص ۵۱، حدیث ۱]